

Dyrigheds-Myndighed i Local-Embedsmands-
Saand.

Til det i Finantsministeriets forbenævnte
Skrivelse omhandlede 2det Punkt, betræffende
en mulig Reduction i Værdibestemmelsen for
det Undersaatterne under Occupationen i 1848
tilføiede Tab og Skade, da seer man sig, som
Commission, ikke istand til at forene sig vi-
dere, end at tiltræde den af Finantsministeren
udtalte Formening om, at Priserne paa enkelte
Gjenstande, med Hensyn til, at Fjenden skulde
betale Erstatningen, ere noget høit ansatte, og
derfor ogsaa kunne taale nogen Nedfattelse,
samt at i ethvert Tilfælde Vgterne ikke godt-
gjøres med et større Beløb, end 2 Rbd. for
Dognet af en Kjøreægt og 1 Rbd. 2 Mk. af
en Rideægt.

Vi ere tillige forenede derhen, at hver Amt-
mand iøvrigt underkaster disse fra 1848 ind-
komne Beregninger en fornyet Prøve, under
Forudsætning af, at de indsendte specielle Taxa-
tionsforretninger erholdes tilbage, hvorefter hvert
Amt, for sit Vedkommende, indberetter, hvor-
vidt Afslag kan finde Sted, uden at Noget
berøves sin Ret til Skadesløsholdelse.

Beile, den 29de August 1849.

Sponneck. Graah. H. Lindholm.

W. W. Stockfleth,
constitueret.

Bilag 3.

Med Skrivelse fra de fire nærmest paaagjæl-
dende Herrer Amtmænd af 30te f. M. ind-
kommen den 18de d. M., har Finantsministe-
riet med megen Paasjønneelse modtaget det af
Dem udarbejdede Forslag til den Plan, hvor-
efter de indkomne Erstatningskrav, der hidvære
fra Fjendens Ophold i Jylland i dette Aar,
kunde finde Afgjørelse. Statsraadet har i alt
Vesentligt bifaldet DHrs. i saa Henseende
udtalte Anskuelser og fremsatte Propositioner,
hvorfor Sagen i Dverensstemmelse hermed vil
kunne fremmes for hvert Amts Vedkommende
især og bedes muligt paastryndet, samt Resul-
tatet af den hele Dpgjørelse indsendt amtsviis.

Fidimeret Gjenpart af DHrs. approberede
Plan følger hoslagt.

Forsaavidt det af DHr. er antaget, at
Skade paa Bygninger, saavel i Kjøbstæderne
som paa Landet, hidvørende fra Antændelse,
vil blive godtgjort af Brandassurancen efter
de sædvanlige i Brandanordningerne foreskrevne
Regler for Legitimationen, skal jeg ikkun be-
mærke, at det er mig bekjendt, at Justitsmini-
steriet, i Anledning af et til samme indkommet
specielt Andragende i denne Retning, har ud-
talt sig derhen, at bemeldte Ministerium paa
Brandfondenes Vegne ikke uden Dom tør er-
kjende Brandkasternes Forpligtelse til at be-
tale den ved det fjendtlige Overfald foraa-
sagede Brandskade paa Bygninger, men at
Ministeriet vil være villigt til, naar Andra-
gende herom indkommer, at meddele de Bevil-
linger, der maatte være fornødne til snarest
muligt og, saavidt muligt, uden Beføstning for
de Vedkommende at faae Brandfondenes For-
pligtelse ved Dom afgjort. For Beføstningen
ved det første Søgemaal, hvorved Spørgsmaa-
let søges afgjort, vil Finantsministeriet finde
sig foranlediget til at holde Vedkommende al-
deles skadesløs.

Overhovedet maa jeg tilføie, at jeg, i Er-
kjendelse af Bigtigheden for mange af de Ska-
delidte af snarest muligt at kunne erholde For-
skud paa de dem tilkommende Erstatningssum-
mer og Bausfælgigheden for Statskassen til un-
der nærværende Conjuncturer at tilstaae saa-
danne Forskud i den Udstrækning, som maatte
ansees for ønskelig, allerede tidligere havde
henvendt mig til vedkommende Brandassuranc-
selskaber, for at formaae dem til at udrede
Forskud til alle hos dem forsikrede Skadelidte,
med Forbehold af senere Afgjørelse af Spørgs-
maalet om, hvem den endelige Udredelse af
Skadeserstatningen maatte paahvile. Men det
har været forgjæves, væsentligst af den Grund,
at bemeldte Selskabers Fond ere for bundne
til at de kunne paatage sig sieblifikke For-
skud.